

[Skatteministeren]

jeg måske er en interessant ting at notere sig, selv om det ikke har så meget med lovforslagets indhold som sådant at gøre.

Den sidste bemærkning, jeg skal gøre, er til fru Pernille Sams, der sagde, at alle i dag kan optage og ombytte lån. Det er rigtigt, men når man ombytter et lån, er det på alle andre områder sådan, at den renteutgift, man ikke længere betaler på de gamle lån, har man heller ikke fradrag for, men til gengæld får man fradrag for de renteutgifter, man betaler på det nye lån. Det, fru Pernille Sams foreslår, er, at man nu skal have fradrag for renteutgifter, man aldrig har betalt og aldrig kommer til at betale; det må da også i fru Pernille Sams' terminologi være en nyskabelse inden for skatteretten.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Til skatteministerens sidste bemærkninger er jeg nødt til at sige, at der ikke er tale om et rentefradrag for noget, man aldrig kommer til at betale, men om, at man får et kurstab, når man indfri disse lån, og det er kurstab, man har fradrag for, og det er også kurstab, man oprindeligt er blevet indrømmet fradrag for, da man optog kontantlånet.

Så er jeg nødt til at sige til både skatteministeren og fru Bente Juncker, som begge to hygger sig med en debat om, hvorfor lovforslaget først kommer nu, at jeg jo ikke vidste, at Det Konservative Folkeparti ikke længere var i regering efter midt i januar måned, og ethvert lovforslag følger altså en eller anden procedure frem til, at det bliver fremsat, og dette lovforslag har været undervejs et stykke tid, så når fru Bente Juncker siger, at jeg var blevet underkendt, og når skatteministeren siger, at det er et oppositionsforslag til regeringen, er det fuldstændig forkert. Det er bare et spørgsmål om, at regeringen slet ikke nåede at tage stilling til det, fordi der kom en tamilsag i vejen, og det burde alle Folketingets partier være bekendt med at der gjorde dér først i januar måned. Men det ændrer da ikke på, at det er tanker, som faktisk var formuleret inden jul.

Men det, jeg synes vi skal tage stilling til her, er ikke, hvornår tankerne er formuleret, om de er skrevet ned, eller om det er den ene eller den anden minister, der har fremsat forslaget, men om vi vil være med til at hjælpe disse boligejere eller ej. Det kan jeg så forstå at regeringen

ikke vil, men lad da være med at begynde at finde undskyldninger om, hvorvidt Det Konservative Folkeparti har fremsat det nu eller for et halvt år siden. Jeg er enig med fru Kirsten Jacobsen i, at hvis dette lovforslag var kommet frem for et halvt år siden, havde det haft væsentlig bedre chancer for at blive vedtaget, og det ærgrer også mig, at det ikke gjorde det. Det ved fru Kirsten Jacobsen i øvrigt også godt, og jeg anerkender fru Kirsten Jacobsens arbejde for denne sag, og jeg anerkender også, at fru Kirsten Jacobsen ligesom CD har efterlyst det tidligere.

Men lad os da nu tage stilling til indholdet i forslaget, og lad os så få hjulpet boligejerne.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fru Pernille Sams kan i hvert fald ikke være i tvivl om, at Fremskridtspartiet netop har været bannerfører, også under den forrige regering, for at hjælpe boligejerne. Fru Pernille Sams kan bestemt heller ikke være ubekendt med, at det var en tung opgave at formå regeringen til bare at være med til at løse de alleralermest akutte problemer, ligesom fru Pernille Sams heller ikke kan være ukendt med, at hver eneste gang, Fremskridtspartiet prøvede at gennemtvinge en garanti mod en reduktion af rentefradragsretten, var der ingen hjælp at hente, og det gør det lidt morsomt, når man tænker på de spørgsmål, der i denne tid stilles til den nuværende regering. Med hensyn til velvilje over for den garanti, man ønsker at give boligejerne, er der såmænd ingen forskel på denne og den tidligere regering; hvis man siger noget andet, er det hykleri.

Fru Pernille Sams har faktisk selv med sin fremfærd her fra talerstolen ødelagt debatten, således at vi ikke kom til at tale om de boligejere, som var i nød. Selv om det er fristende at fortsætte ad den linie, hjælper det ikke boligejerne, så det skal jeg afholde mig fra og koncentrere mig om problemerne.

Jeg er nødt til at sige, og det har jeg også lyst til at sige til fru Pernille Sams, at når der var virkelig akutte problemer i forbindelse med boligpakkerne, var det underligt nok meget nemmere at blive enig med S og SF, end det var at blive enig med den daværende regering. Det er en kendsgerning, at det forholdt sig sådan, og derfor er min appel om at hjælpe denne restgruppe heller ikke så meget rettet til fru Pernille Sams som til skatteministeren.